

RKT. ŽUPA POHODA B.D.M.

MARIJA GORICA

God. X. Broj: 50.
1. rujna 2024.

22. nedjelja kroz godinu

Razmišljanje i priprava tumačenja današnjeg Evanđelja svaki me put vraća u djetinjstvo. S obzirom da nisam mlad, u tom vremenu u seoskim domovima nije bilo kupaonica, kada, tuševa. Kupali smo se u koritu, u vodi prethodno ugrijanoj na štednjaku u zimskom vremenu, dok se ljeti voda grijala na suncu. Obvezno kupanje bilo je samo subotom predvečer, nakon čega su nas roditelji nosili na leđima u krevet, kako ne bismo uprljali noge iako su tadašnje krpice (tepisi) bili čisti. Radnim danima nismo se kupali (osim na rijeci ili u koritu što je bila i vrsta dječje igre). Interesantno je to što nismo vonjali (vjerojatno zato što smo se prirodno zdravo hranili i nismo konzumirali meso svaki dan). Prije obroka ruke smo morali oprati, osim ako je pažnja roditelja popustila pa bismo se »prošvercali« i jeli neopranih ruku. Jutarnja higijena zahtijevala je umivanje lica, pranje oba uha i vrata. Večernja higijena podrazumijevala je pranje nogu, koje su znale biti prljave do neprepoznatljivosti od prašine ili blata jer smo hodali bosu u ljetnom periodu. Odjeća je također često bila zaprljana. Ponekad smo se uspjeli »provući« u krevet neopranih nogu, što bi roditelji uglavnom primijetili te nas uz prijekore potjerali iz kreveta ravno na labor. Nije nam tad bilo jasno zašto uvijek moramo prati noge prije spavanja kad se i bez toga može mirno zaspati. No, pravilo se moralo poštovati i izvršiti. Prije polaska na nedjeljnu misu morali smo oprati ruke iako nam nije bilo jasno zašto, jer smo se večer prije okupali. No, to nisu bila propisana obredna pranja nego stvar opće higijene onoga doba. K tomu, nedjeljom smo na sv. misu morali ići čistih tijela te opranih i izglaćanih odijela. Nije se smjelo obući nešto što si oblačio radnim danima u školu ili kad si išao na nogometno igralište, za razliku od suvremenih mladih, a i starijih ljudi koji nerijetko odijevaju istu robu i u školu i na nedjeljnu misu. Danas se tuširamo najmanje jednom dnevno. U ljetnom periodu i dva-tri puta. Preznojimo li se, odmah jurimo pod tuš. Higijena na nivou. Ne smijem ni reći da se zimi tuširam svaki drugi dan kako bih izbjegao podsmijehe popraćene čuđenjem. Unatoč svemu, dobro je da čovjek drži do sebe. Potrebno se i prati i tuširati i presvlačiti u čisto rublje, ponajprije zbog samog sebe, svoga zdravlja, zbog Boga kojega želim susresti čiste duše i čista tijela te poradi ljudi oko mene, kako bi se i oni bolje osjećali i ne bi morali začepiti nos u mojoj blizini. Isus nije bio protivnik higijene, izvanjske čistoće, svježine tijela i odjeće. Važna je čovjekova nutrina, ali i vanjština, koja je vrlo često odraz nutrine. Kakav odraz nutrine pokazuju oskudno odjevene žene na vjenčanjima, sv. misama, krštenjima? Što i komu žele pokazati tzv. »modne krikove« koji prezentiraju uglavnom golotinju? Kakav odraz nutrine pokazuju muškarci dolazeći na nedjeljnu sv. misu u »havajkama«, kratkim hlačama i natikačima? Naši srednjoškolci i studenti odijevaju se na nedjeljnu misu jednako kao u školu i na utakmicu. Istina, najbitnija je čovjekova nutrina, čovjekovo srce koje žeda za Bogom, što je i sam Isus tražio, no siguran sam da je i on dolazio u hram otvorena i čista srca, ali i čiste i

uredne vanjštine. On se pere i podvrgava zakonima subote, čistoće i obrednih pranja, ali sve to nadopunjuje i oplemenjuje dajući smisao koji izlazi iz Boga otvorene duše i srca kako bi

služio Njemu.

U našim se slavonskim selima donedavno pridavala velika važnost odijevanju pri polasku u crkvu. Svakako da je bitno potruditi se i pred Boga stupiti u najljepšem i najsvečanijem ruhu. Nažalost, pojedincima je samo to bilo važno, a srce im je bilo daleko od Boga. Nakon što su prestali nositi svečano ruho, mnogi nisu više pohađali misna slavlja. Očito su ih krivi motivi vodili pred Boga – željeli su biti »primijećeni«, bez neke osobite pobožnosti. Osim toga, crkva je bila jedina prigoda da se ponovi u svečano ruho. Ipak, nasreću, veliki dio naših vjernika živom vjerom, čistim nakanama, iskrenim srcem koje traži Boga te čistim i svečanim odijelom stupao je u crkvu. Upravo takvi su nas odgajali pokazavši primjerom svoga života da tako i mi trebamo činiti. Bogu ide najljepše i najbolje – i srce i odjeća. Bitno je i jedno i drugo.

Danas živimo u sasvim drukčijem mentalitetu, općeljudskom i vjerskom. Nadali smo se da će suvremeni, obrazovani i svakodnevno »otuširani« čovjek, koji naglašava da je nebitna vanjština, s više ljubavi prema Bogu živjeti svoju vjeru. Naprotiv! Suvremeni čovjek očekuje da sve bude dopušteno i opravdano. Vjera je za mnoge privatna stvar! Pod pojmom »farizej« mislimo na vjernike koji su stalno u crkvi, ne propuštaju nijednu misu, a često su nepravedni prema bližnjima. Vole Isusa svim srcem, a nikoga oko sebe ne žele vidjeti. To nam je već poznato. No, našom zemljom hodaju moderni farizeji, »rubni kršćani« opetujući već napamet naučenu rečenicu: »Ne idem u crkvu zato jer su tamo najgrešniji ljudi! Ne idem na ispovijed jer je svećenik grešniji od mene! Ja sam dobar čovjek, nikom ne činim zlo. Pomolim se kod kuće i to je dovoljno! Moje su ruke čiste!« Mislim da je ovo najteži oblik farizejstva. Suvremeni čovjek stvorio je sam sebi nekog svog »privatnog boga« koji ništa ne traži, koji je negdje zaključan i otključava ga samo za posebna slavlja poput krštenja djeteta, pričesti i krizme, eventualno do kršćanske ženidbe, ali ne kao sakramenta nego kao glamura viđenog i naučenog u američkim filmovima. A tamo gdje je zanijekano ono bitno pada svaka norma, sve je dopušteno. Tako laž samome sebi i Bogu utire put samo izvanjskom slavlju, bez Boga, i to onih ljudi koji su uvjereni u čistoću svojih ruku. Nakon krštenja djeteta, pričesti, krizme nema ih više u zajednici vjernika sve do nekog drugog sakramenta. Ispovijed se odgađa od pričesti do krizme, od krizme do vjenčanja jer je čovjek uvjeren u svoju lažnu »čistoću«.

Kršćanstvo po potrebi! Servis! Vjera »na točkice« ovih ljudi koji su sami sebe uvjerali da su ruke, od nosno savjest oprali time što su »odradili« (kako to sami običavaju reći) pričest i krizmu riječima: »Pa neka... trebat će im...« Takvih je farizeja sve više oko nas! Možeš lagati svećeniku, ljudima, samom sebi... ali Bogu ne možeš! Kao ondašnji farizeji, i oni su zaslužili Isusov prijekor. Suluda su i smiješna mišljenja takvih ljudi da su grešni oni koji najviše idu u crkvu. Da, grešni smo! Zato i idemo u crkvu i molimo oprostjenje od Boga! Pred Bogom, koji nas jedini poznaje, pada svaka maska, laž i prijevara. Kristov život bio je sav u istini! On poziva i nas da ovaj svijet operemo istinom i dobrotom jednih prema drugima. Ljudsko srce treba pročistiti i proširiti, a što je srce veće i čistije to su usta manja i jezik blaži. Neka tvoje i moje srce ne pripovijeda, nego djeluje. Ljudi danas trebaju vjerodostojan život, skromnost, a ne mnoštvo ideja, susreta, privlačnih reklama koje im mi u Crkvi nudimo. Nedavno smo se prisjetili riječi sv. Antuna: »Riječ je živa kad život govori!« Naš Bog je bliski Bog koji rado prebiva u čovjekovu srcu. Neka se nastani u našim srcima i životima.

Čistoća o kojoj Isus govori zapravo je ljudsko dostojanstvo. Ispunjavaj zakon i pravila, ali mu ne uskraćuj ljubav! Amen!

3.

Događanja

Još ovaj tjedan traje upis djece među kandidate za svete sakramente Prve Pričesti i Krizme! Molim sve roditelje koji žele da im se djeca pripremaju za ove važne sakramente na župnom vjeronauku, da ih čim prije prijave, kako bismo mogli dogovoriti početak vjeronaučnih susreta. U nedjelju, 15. rujna na misi u 11 sati zazvat ćemo Duha Svetoga na početku još jedne školske i vjeronaučne godine, a po završetku svete mise bit će i kraći roditeljski sastanak za roditelje naših prvopričesnika i krizmanika! Lijepo molim sve roditelje da se odazovu, kako bismo dogovorili detalje na početku vjeronaučne godine.

I u prošlom tjednu radilo se na uređenju dvorišta uz našu crkvu. Ovaj tjedan istaknuli su se gosp. Josip Novak – Cobra, gosp. Mišo Bubalo i gosp. Darko Potočki. Od srca im hvala za spremnost i svaku pomoć!

Iz života župe

Ušli smo u mjesec rujan, mjesec novoga početka. U tom mjesecu započinje nova školska i vjeronaučna godina i nekako je sve u tom znaku. Nakon ljetnog odmora, sada su se već svi naši župljani vratili u svoje domove, želimo se aktivnije uključiti u život i rad naše župne zajednice. Stoga pozivam sve da budu redoviti na našim misnim i drugim slavljinama. Potaknimo jedni druge na redovito dolaženje na vjeronauk, svetu misu i druge pobožnosti.

Hodočašće u Medjugorje
11.-13.10.2024.

Polazak : petak, 11. listopada u 22 sata iz Marije Gorice

Povratak : nedjelja, 13. listopada oko 22 sata!

Prijevoz, smještaj u hotelu i hrana (ručak i večera u subotu i doručak i ručak u nedjelju), sveukupno po osobi 99,00 eura!

Prijave se primaju u župnom Uredu!
Prilikom prijave uplaćuje se prva rata, a druga do 1. listopada!

Duhovni kutak

IDEMO U MEĐUGORJE!!!

Radostan sam što Vas mogu obavijestiti da naša Župa organizira hodočašće u Medjugorje od 11. do 13. listopada. Polazak planiramo u petak, 11. listopada oko 22 sata iz Marije Gorice, a povratak u nedjelju, 13. listopada također oko 22 sata! Prijevoz, smještaj i 4 obroka (u subotu ručak i večera i u nedjelju doručak i ručak) su 99,00 eura po osobi. Sještaj je moguć u dvokrevetnim, trokrevetnim i četverokrevetnim sobama. Za eventualnu jednokrevetnu sobu doplata je 15 eura u samom hotelu. Prijava i prva rata primaju se odmah, a druga rata bi trebala biti uplaćena do 1. listopada! Javite se čim prije!

Obavijesti

PON	2. IX.	Kalista		
UTO	3. IX.	Marin iz Raba		
SRI	4. IX.	Ruža iz Velebita	19h Marija Gorica	+ Zorica i Nikola Klokočar
ČET	5. IX.	Majka Terezija	19h Marija Gorica	+ Jean Marc Studer
PET	6. IX.	Zaharija prorok	19h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa
SUB	7. IX.	Marko Križevčanin		
NED	8. IX.	<u>23. nedjelja</u> <u>„kroz godinu“</u> <u>MALA GOSPA</u>	8h Marija Gorica 9:30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Anica i Ninoslav Pernar, Obit. Pernar i Boranić, Terezija i Pero Bačić + Štefan, Vesna, Ana, Stjepan i Slavko Večerić, Vilma i Ivan Planinc i Obitelj Planinc <u>ŽUPNA SV. MISA</u> i <i>krštenje</i> : <u>ANA LOKMER</u>

U petak, 6. rujna je prvi petak u mjesecu. Od 18:30 u našoj će crkvi biti prilika za svetu Ispovijed, u 19 sati će biti kratko Klanjanje pred Presvetim, a onda zajednička sv. Misa za ove pokojnike: + Dragutin Glogović i Obitelj.